

Pieter Nicolaas van der Hoeven

2 oktober 1925 - 10 december 1947

Piet van der Hoeven was de oudste zoon en tevens het oudste kind in het gezin van Jacob van der Hoeven en Adriana Francina Kaashoek.

Hij was een zeer goede leerling op de lagere school, maar daarna verder leren was niet mogelijk, hij moest aan het werk. Eerst bij de dorsmachine van Bakker als waterdrager en daarna achtereenvolgens op de boerderij van Paul en van Diephout. Beide boerderijen staan bijna tegenover zijn ouderlijk huis.

Op zijn achttiende jaar ging hij voor het eerst wat verder van huis toen hij opgeroepen werd om dienst te nemen in de Arbeidsdienst.

Na de oorlog keek hij nogal uit naar een oproep voor de militaire dienst. Niet dat hij zo militairistisch was, maar het lokte om wat meer van de wereld te kunnen zien.

Die oproep kwam spoedig, de jongens van zijn leeftijd waren de eersten die op moesten komen.

Eigenlijk was hij bestemd voor de marechaussee maar daar was hij anderhalve centimeter te kort voor. Zo kwam hij als chauffeur bij de Aan- en Afvoer Troepen.

Zijn afdeling vertrok op 24 september 1946 naar Nederlands-Indië om daar, zoals het toen genoemd werd, orde en rust te herstellen.

Zijn leven eindigde op 10 december 1947 bij de plaats Singaparna op Java. Het konvooi waarin hij reed werd beschoten, één van de jongens raakte gewond en tijdens het verlenen van eerste hulp werd hij zelf doodgeschoten.

Op 22 september 2001, bijna vier en vijftig jaar na zijn dood, is er op de algemene begraafplaats een steentje onthuld ter nagedachtenis aan onze oud dorpsgenoot.

Links het gedenkteken op zijn graf in Indonesië, rechtsboven het gedenkteken op de begraafplaats in Benthuisen.

Onder het ereveld anno 2001.

